

δίσκος

δίσκος, ο, ουσ. [<αρχ. δίσκος], ο δίσκος. **1.** ειδικό σκεύος (κυκλικό ή τετράγωνο) που χρησιμοποιείται συνήθως στα εστιατόρια, στα μπαρ ή και στα σπίτια για σερβίρισμα φαγητών ή ποτών, αναψυκτικών ή αφεψημάτων: «πήγαινε κι ερχόταν συνέχεια με το δίσκο στο χέρι για να εξυπηρετήσει όλους τους πελάτες». (Λαϊκό τραγούδι: *τον καφέ μου μες στο **δίσκο** αλά τούρκα να τον βρίσκω*). **2.** πλάκα γραμμοφώνου. (Τραγούδι: *εγώ οι **δίσκοι** μου και το ουίσκι μου, εγώ κι ο σκύλος μου ο μόνος φίλος μου*).

- *βγάζω δίσκο*, **α.** ζητώ από συγγενείς, γνωστούς και φίλους οικονομική βοήθεια: «έπεσε έξω στη δουλειά του κι έβγαλε δίσκο στον κύκλο του για να γλιτώσει τη φυλακή». Από την εικόνα του εκκλησιαστικού επίτροπου, που την Κυριακή στην εκκλησία περιφέρεται ανάμεσα στο εκκλησίασμα μ' ένα δίσκο στο χέρι και ο καθένας, προσφέρει όποιο χρηματικό ποσό θέλει *υπέρ των πτωχών* ή για κάποια ανάγκη της εκκλησίας. **β.** κυκλοφορώ σε δίσκο τραγούδια ή μουσικά κομμάτια: «βγάζω έναν καινούριο δίσκο με τα τελευταία μου τραγούδια».

- *ρίχνω δίσκο*, (στη γλώσσα του αθλητισμού) είμαι αθλητής της δισκοβολίας, είμαι δισκοβόλος: «το ένα του παιδί παίζει μπάσκετ και τ' άλλο ρίχνει δίσκο».

- *χρυσός δίσκος*, βραβείο που δίνεται σε τραγουδιστή, όταν ο δίσκος με τα τραγούδια που κυκλοφόρησε, πουλήθηκε σε ένα μεγάλο αριθμό αντιτύπων: «πολλοί τραγουδιστές έχουν πάρει σήμερα χρυσό δίσκο».

- *χτυπώ δίσκο*, ηχογραφώ: «αυτός ο τραγουδιστής, έχει χτυπήσει πάνω από είκοσι δίσκους».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας